

enthousiaste wijze, en weet daardoor zijn gehoor bijzonder te boeien. De lezing staat elders in deze aflevering volledig afgedrukt.

te Heerlen op woensdag 9 december 1964

Broeder Arnoud toont enige exemplaren van *Hydra viridis*, een zoetwaterpoliep. De grijze en de bruine *Hydra* komen in ons land het meest voor. Verder toont hij een steen met gangen van de larve van *Tinodes waeneri* L., een Trichopteron; de lange golvende gangen zijn gemaakt door fijne zanddeeltjes aan een te kitten. De bodem wordt door het substraat gevormd, gewoonlijk een steen. Larven met huisjes van *Triaenodes* spec., eveneens een Trichopteron. Deze larve kan zich met het huisje zwemmend verplaatsen, dank zij de lange achterpoten, die aan twee kanten bezet zijn met zwemharen. Het huisje is zwak konisch van vorm, en bestaat uit fijne plantendelen, die spiraalsgewijs aaneen zijn gekit. Tenslotte larven met huisjes van *Oxyethira costalis* Curt., een Trichopteron, waarvan het huisje lijkt op de bovenhelft van een fles. Naar onderen is het geleidelijk zijdelings afgeplat. De rand, de hals van de fles dus, is verdikt. Het huisje wordt gevormd uit een secretieprodukt, dat door de larve wordt afgescheiden. Het geheel is zo doorzichtig dat de vorm van de larve door het huisje heen kan worden waargenomen. De grootste lengte is circa 4 mm, de breedte ruim 1 mm.

De heer Bult zag in gezelschap van de heer J. Coenen en zijn zoon op 29 nov. 1964 bij het moeras van de Anselderbeek een pieper, die opviel omdat hij er anders uitzag dan een gras- of boompieper: het dier was groter en slanker en maakte een kwikstaartachtige indruk, zoals een van de waarnemers opmerkte. Allereerst werden de kijkers gericht op de poten: deze waren donker. De buik was licht van kleur en weinig gestreept, de bovendelen ongestreept, de buitenvlag van de staart wit. Men concludeerde tot een waterpieper, *Anthus spinoletta*. Een duidelijke witte oogstreep, zoals de Vogelgids van Kist opgeeft voor het zomer- en winterkleed, viel niet op. Collins Pocket Guide to British Birds noemt dit veldkenmerk ook alleen voor het zomerkleed, en geeft het op de afbeelding van de vogel in winterkleed niet opvallend aan.

Een week later kwamen enige N.J.N.-ers met de mededeling dat zij enkele waterpiepers hadden gezien bij de Anselderbeek waarbij ook de witte oogstreep duidelijk te zien was geweest. Deze jongens hadden de vogel leren kennen bij de heer de Veen in Thul. Daar worden reeds enkele jaren achtereens 's winters waterpiepers waargenomen. De waterpieper staat in de Vogelgids aangegeven als een dwaalgast, die hoogstens 16 maal in ons land is waargenomen.

Bij grindgaten te Stevensweert werden op 18 oktober 1964 waargenomen een zwarte stern, *Chlidonias niger*, en een aalscholver, *Phalacrocorax carbo*. Op 15 nov. 1964 twee juveniele dwergmeeuwen, *Larus minutus*, en een grote zaagbek, wijfje, *Mergus merganser*. Op de Wrakelberg overwintert ook dit jaar een klapekster, *Lanius excubitor*. Sinds 3 november is het dier daar regelmatig gezien. Te Chevremont werd op 29 nov. een klapekster waargenomen.

Dan komt Dr. Kruytzer aan het woord, om te spreken over Niels Stensen, anatoom en geoloog. Voor een verslag van deze lezing zie men elders in deze aflevering.

Vervolgens geeft de heer Bult een overzicht van de kraanvogeltrek boven Limburg in 1964, dat hij samengesteld heeft met mej. T. r. B. l. a. n. k. e. v. o. o. r. t.:

BOEKBESPREKING

Wat vind ik in sloot en plas? Excursieboekje voor het zoete en brakke water, met 434 afbeeldingen van planten en dieren, waaronder 8 gekleurde platen. Samengesteld door Dr. W. J. Prud'homme van Reine. Illustraties van L. P. Pouderoyen en Jos. Ruting. Zevende druk. Thieme & Cie, Zutphen, 1964. Geb. f 5.90.

Dit pretentieloze boekje is bedoeld als handleiding bij de wandeling. Het is geen determinatieboek, maar men moet het gevondene trachten op te zoeken aan de hand van platen en beschrijving. Het is zelfs gebleken, dat ook beoefenaars van de hengelsport belang stelden in dit boekje. Daarom zijn reeds direct na het verschijnen van de eerste druk (1941) de gegevens over de vissen uitgebreid. Na de tweede druk zijn er vrijwel geen wijzigingen aangebracht. Wij mogen daaruit concluderen, dat dit boekje in zijn huidige vorm goed volstaan heeft.